

Józef Niedźwiedź

Teptiuków, st. 35, sm. Hrubieszów,
woj. zamojskie, AZP 86-94/-

Informator Archeologiczny : badania 29, 108

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

konstrukcji drewnianej. Obie części oddzielone są zwartym licowaniem z dużych kamieni polnych. Zewnętrznym elementem nasypu w partiach stropowych jest podobne licowanie z kamieni mniejszych.

Poniżej tego licowania zalega brunatnoszara warstwa piaszczysta z przewarstwieniami, rozszerzająca się i opadająca w kierunku wcześniej rozpoznanej fosy. Niżej zarejestrowano bardzo dobrze zachowane elementy drewniane w formie konstrukcji przekładkowej z dranic i okrągłaków. Układ większości z tych elementów był poprzeczny do linii przebiegu wału i zakończony kilkoma belkami równoległymi, wspartymi na zatopionych w fosie dużych kamieniach. W kilku miejscach między belkami zanotowano ślady wbitych pionowo i zaokrąglonych kołków. Wydzielono 6 poziomów zalegania konstrukcji, przy czym nie odnotowano ich na całej szerokości przebiegu nasypu, lecz głównie od jego strony zewnętrznej (6,5 m). W pozbawionej ich części północnej wystąpiły tylko pojedyncze ślady słupów wbitych w podłoże.

Dolne partie wału to od strony północnej szarozółty piasek o różnym stopniu przemieszania, a następnie silnie przemieszana warstwa z piaskiem, ilem, drewnem i muszelkami. Podłożem nasypu od strony wewnętrznej był natomiast żółty, drobny piasek, przechodzący w kierunku fosy w zielonkawożółtą, ilastą warstwę jezierną.

O jednorodności całej konstrukcji wału, poza jednolitym podłożem w postaci konstrukcji drewnianych, świadczy również dość jednolity, choć nieliczny materiał ceramiczny z faz B-C. Niewykluczone, że elementem późniejszym są ślady spalonej konstrukcji drewnianej w partiach stropowych części zewnętrznej.

Dokończenie prac z lat poprzednich we wnętrzu obiektu potwierdziło dwufazowy charakter zasiedlenia środka stanowiska. Wyżej zalegające warstwy, jak również niektóre obiekty (np. ob. 4), zawierały materiał zabytkowy z faz E-F. Właściwe centrum wyniesienia było prawdopodobnie nie zasiedlone. Ślady osadnictwa z wczesnych faz wczesnego średniowiecza koncentrowały się raczej bliżej wału. Jedna z warstw wiązana z tym osadnictwem podchodziła pod wewnętrzną podstawę wału.

Ostatnie prace potwierdziły jednoznacznie grodziskowy charakter stanowiska w fazach B-C, choć nie wykluczyły jego przekształceń w późniejszych okresach wczesnego średniowiecza (fazy E-F).

W wyniku badań uzyskano kilkaset fragm. ceramiki, liczne kości, niewielką ilość przedmiotów metalowych oraz fragm. przedmiotów drewnianych. Pobrano reprezentatywne próbki drewna do analizy dendrochronologicznej.

Na tym etapie rozpoznania prace zakończono.

Teptiuków, st. 7, gm. Hrubieszów, woj. zamojskie — patrz: wczesna epoka żelaza

---

Teptiuków, st. 35
gm. Hrubieszów, woj. zamojskie
AZP 86-94/—

Regionalny Ośrodek Studiów i Ochrony Środowiska Kulturowego w Lublinie

Badania prowadził Józef Niedźwiedź. Wczesnośredniowieczny piec o konstrukcji kamiennej.

*Literatura: *Archeologia Polski...*, s. 111-113.